

CasaPound

Autor: Guido Taietti

Národní stát můžeme definovat jako průsečík lidu, území a suverenity. Je-li tato „triangulace“ ohrožena, ocitá se v nebezpečí samotný stát.

Samozřejmě není žádným tajemstvím, že v západním světě idea lidu čelí už několik generací těžkým útokům: levice, progresivci a liberálové (nenazývejme je prosím „kulturními marxisty“ - nejsou ani „kulturní“, ani „marxisté“) usilovně pracují na likvidaci ideje „vlasti“, sdílených hodnot, etnické soudržnosti atd.

Totéž lze ovšem říci i o konceptu teritoria. Posvátnost národních hranic dnes už naprosto rutinně narušují internetové velmoci, lodě nevládních skupin přistávající u břehů nebo korporace, které si vybírají, kde vyrábět, prodávat, kde zneužívat státní pobídky i kde (ne)platit daně.

Jednoznačně nejdůležitější je však suverenita, tedy schopnost státu dospívat ke svým vlastním rozhodnutím a vykonávat je.

Nadnárodní síly se pokoušejí zničit myšlenku národního státu útokem na suverenitu, bez níž pozbývá smyslu. Typickým příkladem budiž **Facebook** a jeho schopnost pozměnit normální politický proces v dané zemi. Vezměme si třeba Itálii, kde největší sociální síť smazala stránky radikálně pravicového hnutí **CasaPound Italia** (CPI) i všech jejích předních aktivistů – Facebook dokonce zakázal i symboly a loga CasaPound coby „nenávistnou propagandu“. Došlo k tomu i přesto, že *strana se podle platných zákonů smí účastnit místních i celostátních italských voleb*. **Facebook se tak aktivně vměšuje do italských voleb, jelikož kandidáti CPI nemohou Facebook využívat jako nástroj politické kampaně.** 1]

Podobně i Twitter neváhal kompletně vyjmout jistá slova z politické diskuse, když je absurdně, málem směšně označil za „šíření nenávisti“. Google se pak dokonce octnul v pozici, kdy může společnosti nastavovat celá přípustná témata nebo otázky. Toto nebezpečí se navíc zdaleka neomezuje jen na volby a menší okrajové strany a hnutí – děje se to každodenně.

Je tak například známo, že Google nebo Facebook toho díky vytěžování dat o irské veřejnosti vědí více, než ví – nebo i vůbec může vědět – irská vláda. Jestliže tato informační převaha je už dnes obecně uznávanou skutečností, ve velice blízké budoucnosti to s velkou pravděpodobností znamená konec té snad „nejstátovateljší“ vlastnosti státu: monopolu na násilí.

Jaké jsou mechanismy tohoto vývoje? Vidíme dva zásadní, které se do budoucna nespíš budou prohlubovat.

Za prvé soukromé vojenské společnosti („kontraktoři“) postupně dosahují technických kapacit postavit se ozbrojeným složkám celé řady států. Lákají do svých řad příslušníky s elitním výcvikem a zkušenostmi z armád některého ze států a mají dost sil na to provádět „operace vedoucí ke změně režimu“. V tomto okamžiku dosud nepůsobí stejným způsobem ani v totožných oblastech jako pravidelné armády vyspělých zemí, není však důvod nevěřit, že s postupem času jejich smělost i možnosti dále neporostou.

Jak jsme ostatně byli svědky v řadě zemí druhého a třetího světa, kde tyto síly organizovaly nepokoje, aby následnou reakci „lotrovských států“ agresivní média a PR mágové využili jako zbraň k vykouzlení narativu, jež zase obratem ospravedlnil užití „přímé vojenské síly“ na „obranu lidu“ a svržení „nelegitimní vlády“. To se klidně může zopakovat zítra ve Francii při protestech **Žlutých vest** nebo v USA machinacemi s využitím bojůvek **Antifa/BLM** nebo hnutím **Never Trump**.

Pozornost bychom měli věnovat také tzv. „veřejnému pořádku“. Mír, ještě včera považovaný za samozřejmost, se velmi rychle může stát komoditou, za niž si musíte zaplatit, pokud tedy nechcete ve vaší čtvrti nepokoje a chaos. Pokud například nabude volání zástupců hnutí **BLM** po masivním seškrtání policejních rozpočtů do budoucna dále na síle (což se nám jeví vysoce pravděpodobně), budete při nedostupnosti státní policejní síly i nadále potřebovat někoho, kdo bude hlídkovat na silnicích.

To podle všeho odhaluje pravou motivaci gigantických korporací jako Amazon a Netflix – proč udržují tak vřelé vztahy s BLM? Protože už si brousí zuby na štavnaté kontrakty na zajištění bezpečnosti. Už se nemohou dočkat. Logicky to znamená, že do budoucna budou zákony vynucované státy stále méně suverénní – a efektivní – než ty vytvořené v ústředích Amazonu nebo Googlu.

Lidé v bělošském identitárním hnutí musí o tomto vývoji seriózně uvažovat: jaké jsou naše možnosti? Co bychom měli hájit a na co se připravit?

Různá identitární hnutí se pokoušejí tuto novou post-politickou budoucnost konfrontovat z různých úhlů pohledu. Jestliže je ale oslabení tradičních politických struktur nevyhnutelné, nejdůležitější otázka zní, jak tento proces využít k našemu prospěchu.

Vraťme se k italskému příkladu. Hnutí typu CasaPound se odvracejí od volebního boje. Využívají svých symbolů pro vnější „marketingové“ účely a vyzývají své militanty, aby v politice pokračovali v rámci hlavnímu proudu bližších pravicových stran, zejména pak na místní úrovni nebo v mládežnických skupinách stran jako **Lega** nebo **Fratelli d'Italia**. V podstatě jde o oživení staré taktiky italských levičáků známé jako *la doppia tessera* – „dvojitá členství“, tj. jakoby dvojitá stranická příslušnost. 2]

Řečníci vlastenci ze **Zlatého úsvitu** se už delší čas snaží ve strádajících čtvrtích nahradit státní policii svými vlastními hlídkami. Chtějí tak nejen získat popularitu v těchto často tradičních baštách levice, ale hlavně bránit místní obyvatele před postupující islamizací předměstí.

Během nepokojů Antifa/BLM v Americe jsme často byli svědky nepřítomnosti policie na místech a ve chvílích, kdy jí bylo nejvíce potřeba. Poučení tedy podle všeho zní, že pokud se vám podaří dát dohromady vlastence na hlídkování a obranu vaší čtvrti, můžete omezit chaos na minimum. Pokud ne, klidně se může příště octnout v plamenech zrovna váš podnik, auto nebo i dům.

Stát vám nedokáže - nebo nechce - pomoci. Musíme to vzít na vědomí a do budoucna se spolehnout na vlastní organizaci.

Poznámky

1] Facebook se pokusil manipulovat s oficiálním politickým procesem i tokem informací – tedy znemožnit, aby se lidé dozvěděli o kampani. O straně kolují nepravdivé informace, které slouží jako záminka k rušení účtů, Facebook však před soudem v této věci prohrál, jelikož **italský soud jasně řekl, že soukromá společnost není v postavení, aby rozhodovala o legitimitě registrované politické strany**. Na každý pád – přestože oficiální stránka CPI na FB je znovu online, k čemuž byl Facebook donucen rozhodnutím soudu, společnost neobnovila účty jednotlivých aktivistů, kteří samozřejmě nemají prostředky rozporovat tyto kroky před soudem. Facebook se také neúspěšně pokusil zrušit účty novin a vydavatelství napojených na hnutí.

Di Ilaria Saccheroni, "Il giudice condanna Facebook: vietato oscurare CasaPound," *Corriere della Sera*, 27. května 2020.

"Casapound: Facebook censura pagina Primato Nazionale," *Adnkronos*, 31. října 2019.

2] Plně rozpracovanou teorii za strategií ovlivňování politického směřování pravicových stran hlavního proudu za pomoci radikálních militantů najdete v mé knize: Guido Taietti, *Trattato sul Sovranismo*, ed. Fonte di Conna. Collana Chimera, 2019, s. 117-172.

Úvaha Guido Taiettiho *The End of the Nation-State: The Privatization of Politics* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 6. listopadu 2020.